

EROTYKI ADAMA MICKIEWICZA

„Niepewność” i „Dobranoc”

NIEPEWNOŚĆ ADAMA MICKIEWICZA

- Podmiot liryczny – człowiek niepewny uczuć, przeżywający dylematy (pytanie retoryczne, antytezy).
- Adresatka – do ukochana.
- Treść monologu lirycznego – analiza własnych stanów emocjonalnych, refleksja o uczuciach.
- Dominanta kompozycyjna – refreniczne powtórzenie
- Środki językowe: paralelizmy kompozycyjne i znaczeniowe, rytmiczność, regularność (cechy wynikające ze „składania piosenki”)
- Przedmiotem refleksji jest natura uczucia przeżywanego przez podmiot mówiący, na co wskazuje treść powtarzanego pytania.

NIEPEWNOŚĆ ADAMA MICKIEWICZA

Konwencjonalne zachowania kochanka - typowe dla bohatera werterycznego

- westchnienia
- płacz
- utrata zmysłów
- odtwarzanie w pamięci obrazu ukochanej osoby
- użalanie się nad sobą, jawne cierpienie

Stan ducha podmiotu mówiącego – miłość romantyczna

- poczucie nieokreślonego braku
- pragnienie ujżenia kogoś
- tęsknota za kimś
- odczuwanie bliskości
- bezwiedne dążenie pod dom ukochanej
- gotowość poświęcenia dla niej życia
- pakt z diabłem dla zapewnienia wybrance spokoju
- błogi spokój pod dotknięciem ręki
- odrzucenie snu jako przecucia śmierci
- inwencja twórcza, dar tworzenia

- skomplikowanie uczuć podmiotu mówiącego,
- stopniowa ich konkretyzacja, której efektem jest wizja miłości jako uczucia opartego na pozasłownym porozumieniu, pobudzającego do życia i do twórczości, wymagającego zaangażowania i poświęcenia.

DOBRANOC ADAMA MICKIEWICZA

	Zwrotki czterowersowe	Zwrotki trzywersowe
Typ wypowiedzi	monolog	Specyficzny dialog (sugerowane odpowiedzi kobiety)
Rytmika	– regularny rytm – liczne anafory – granica wersu pokrywa się z granicą zdania – zdania oznajmujące	- nieregularny rytm – powtórzenia na początku i w środku wersu – zdania krótkie, oznajmienia – zdania pytające i wykrzyknikowe
Stylistyka	– uczuciowość – liryzm – sentymentalność	– żart – ironia – impresywność

- sytuacja liryczna - wieczorne pożegnanie kochanków;
 - obiekt uwagi w 1. zwrotce - kobieta i jej uczucia.; obiektem uwagi w 2. zwrotce - podmiot liryczny (mężczyzna) i jego pragnienia;
 - Zmiana intencji podmiotu wobec kobiety :
 - życzenia: dobrego snu, odpoczynku dla spłakanych oczu, spokoju dla serca.
 - pragnienia: pozostawienia swojego śladu w postaci dźwięku głosu, sennego portretu
 - żądania: bliskości oczu, twarzy, piersi.
- Uczucie przedstawione w erotyku ewoluuje: najpierw miłość łzawa, sentymentalna, empatyczna, potem zmysłowa, erotyczna, egoistyczna.

WNIOSKI

- Różne odcienie miłości romantycznej – od uduchowionej, platonicznej, mistycznej – po zmysłowy, erotyczny flirt.
- Inspiracją utworów są kobiety, to czytelnik dowiadyuje się z utworów więcej o mężczyznach, ich oczekiwaniach, emocjach – egotyzm.
- Egzaltacja w sposobie mówienia o miłości.

